

KANALIK (1) *sb m*

A pl kan(a)liki.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Dem. od „kanal” ‘wydrążenie, żłobek, wklęsłość w czymś’: Striatus – Każda rzecz maiaca pońobie kanaliki. Calep 1010a.

AL